

Використання мережевих спільнот у навчанні

Слободяник Ольга

Інститут інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України,
Київ, Україна,
Oslobodyanyk84@gmail.com

Розвиток інформаційних технологій кардинально змінює наше мислення та способи спілкування. Дедалі більшої популярності в суспільному житті набувають соціальні мережі та мережеві технології. Залежно від кола інтересів, користувачі мережі Інтернет для обговорення та вирішення актуальних питань об'єднуються в групи, що дістали назву «Мережеві спільноти».

Проблемам використання мережевих технологій у навчанні присвячено багато праць вітчизняних та зарубіжних науковців, зокрема В. Бикова, Р. Гуревича, М. Жалдака, І. Захарової, Н. Морзе, Є. Полат, Є. Патаракіна та ін. У своїх працях дослідники роблять акцент на доцільності та можливостях використання Інтернет-технологій у навчальному процесі.

На сьогодні перед освітою стоїть завдання виховати та сформувати конкурентоздатну особистість, яка зможе реалізувати себе в електронному інформаційному середовищі. Методика використання мережевих технологій є перспективним напрямком теорії навчання, яка передбачає реалізацію ряду положень: навчання визначається інструментами та об'єктами, якими користується учень, а дії над об'єктами вимагають спілкування; - навчання визначається середовищем, у якому відбувається засвоєння нових знань; навчання відбувається в спільноті обміну знаннями, де новачки поступово стають експертами через практичну участь у розв'язанні проблем усередині конкретної галузі знань.

Соціальні мережі дають можливість організувати співтовариства (мережеві спільноти), як відкриті, так і з обмеженим доступом. Завдяки таким спільнотам можна ефективно організувати роботу груп та секцій, координувати роботу над власними освітніми проектами, обговорювати

проблеми, влаштовувати освітні та культурні заходи, учасниками яких може бути велика аудиторія: авторитетні науковці та суспільні діячі, студенти з різних університетів, колеги з-за кордону, батьки, тощо. Таким чином, з особистого соціального профілю можна побудувати власне освітнє (віртуальне) співтовариство [2]

Мережеві спільноти – це об'єднання людей, які мають можливість за допомогою комп'ютерних мережевих ресурсів ділитися думками, знаннями, шукати односторонців в окремій галузі для вирішення важливих завдань. Найбільшої популярності такі спільноти набувають серед науковців та вчителів, оскільки кожен з них має можливість обговорювати педагогічну діяльність з іншими учасниками мережного товариства в будь – який зручний час, ділитися напрацюваннями, колекціями файлів, завантажувати та використовувати вільно поширюване програмне забезпечення, зберігати свої записи на віртуальних носіях цифрової пам'яті і одночасно мати до них доступ вбуди-який час та в будь-якому місці. Бути учасником мережевої спільноти означає не лише мати доступ до всіх її ресурсів, а й оволодіти засобами, за допомогою яких інші учасники сприймають навколишній світ, міркують та діють. До ресурсів спільноти належать не лише інформація, а й учасники групи. З розвитком комп'ютерних технологій розширюються і можливості взаємодії всередині спільнот.

Використовуючи соціальні мережі і онлайнві засоби в процесі навчання, вчитель має можливість подавати нову інформацію таким чином, щоб задовольнити індивідуальні потреби кожного учня. Ефективність такого навчання залежить від вмiлої організації викладачем навчального процесу як на заняттях, так і в позаурочний час і від того, як кожний учень умiє самостійно працювати, опановуючи необхідну інформацію.

На сьогодні неможливо знайти учня у віці від 10 до 17 років, який би не користувався Інтернет-сервісами або соціальними мережами і не перебував би у мережевій спільноті (групі).

Використання мережевих спільнот у навчанні є досить перспективним напрямком, оскільки вчитель має можливість подавати нову інформацію таким чином, щоб задовольнити індивідуальні потреби кожного учня, а учні мають можливість самостійно створювати цифрові об'єкти, обмінюватися ними, обговорювати результати своєї діяльності з керівником в зручний для нього час. Ефективність такого навчання залежить від вмілої організації викладачем навчального процесу як на заняттях, так і в позаурочний час і від того, як кожний учень уміє самостійно працювати, опановуючи необхідну інформацію.[3]

Слід зазначити, що використання мережевих спільнот сприяє формуванню мережевої культури, яку можна визначити як інформаційно-комунікативну систему, що зв'язує в одне ціле всі елементи мережі за допомогою поділюваних усіма символічними формами культури (цінностей, норм, правил, установок, ідей, мови і ін..), і забезпечує тим самим цілісність і самовідтворення мережі. Відмінними рисами даного типу культури є ... відсутність просторово-часових обмежень, незалежність від матеріальних форм втілення думки, образу, ідей, які можуть безперешкодно поширюватися в електронному просторі. [1]

Отже, соціальні мережі та мережеві технології це не лише місце, де можна поспілкуватися, порозважатися, а й складники інформаційно-освітнього середовища, яке володіє потужним навчальним потенціалом, що дає можливість опановувати знаннями в будь-який зручний час.

Література:

1. Бердник Е.А. Сетевая культура как объект социологического анализа [Электронный ресурс]. – Режим доступу: http://www.sociology.kharkov.ua/socioprostir/files/magazine/2_2011/2_3_2.pdf
2. Скакалюк О.О. Формування і розвиток інформаційно-освітнього середовища сучасного навчального закладу/ [Електронний ресурс] Скакалюк О.О. Режим доступу:http://www.confcontact.com/2014-alyansnauk/pe4_sakalyuk.htm
3. Слободяник, О.В. Соціальні мережі як засіб організації самостійної діяльності учнів /О.В. Слободяник//Наукові записки. Серія: Проблеми методики фізико-математичної і технологічної освіти, Вип. 9.- Ч.2.- 2016.- С. 50-57